

Rigsdagssamling. Jeg vilde sætte Pris paa at faae en Udtalelse fra det ærede Medlem i faa Henseende. Det var derfor, jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, fremkom med en Udtalelse herom.

Scharling: Ja, da den ærede Ordfører udtrykkelig ønsker en Udtalelse af mig om dette Spørgsmaal, skal jeg tillade mig at henvise til, at ogsaa dette Spørgsmaal er afgjort ved Høiesteretsdommen.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet var Forhandlingen sluttet.

Flertallets Forslag:

Det for Finantsaaret 1886—87 aflagte Statsregnskab kan ikke passere.

vedtoges med 51 Stemmer mod 20.

Dermed bortfaldt Mindretallets Forslag.

Sagens Overgang til 2den Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslag til den forestaaende 2den og sidste Behandling bedes indgivne i Bureauet inden i Morgen Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1888 til 31te Marts 1889.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3025 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Tauber: Det Tillægsbevillingslovforslag, som her foreligger for os, betegner et Fremstridt i Rækken af vore finantsielle Bevillingslovforslag, men rigtignok et Fremstridt i konstitutionel Retning. Det ligner i det Væsentlige ikke tidligere Tillægsbevillingslove. Vi finde vel i dette Forslag, ligesom i de nærmest foregaaende, nogle enkelte Nybevillinger, som omhandle Forhold, med

Hensyn til hvilke der ikke kunde opstilles nogen Bevilling paa Finantsloven, eftersom de støtte sig til Omstændigheder, der ere indtraadte senere. Forslaget indeholder endvidere en Række af den Art Tillægsbevillinger, man i Almindelighed kalder Gjenbevillinger. Disse kunne imidlertid her kun betingelsesvis for tjene dette Navn. Dels er formelt ikke nogen af dem Gjenbevillinger, idet ingen af dem slutte sig til nogen tidligere, paa regelmæssig Maade udkommen Bevillingslov, og adskillige af dem ere ikke engang reelt Gjenbevillinger, idet de slutte sig til saadanne Bevillinger, som Regjeringen har givet sig selv i Modstrid med dette Things Bedtægtelse. I disse Henseender stiller nærværende Lovforslag sig fra de tidligere; men der er et Punkt til, hvori det i en meget væsentlig Grad stiller sig fra de tidligere, og det er, som Alle bekjendt, Forslaget om de 8 Millioner til Feltbefæstninger. Dette Forslag er baade i formel og reel Henseende aldeles usædvanligt. Det er fremtæt her for første Gang, uden at man engang nærmere kan se, hvad Bestemmelsen er i det Enkelte med denne store Sum. Der er kun i Almindelighed givet en Udsigt over, at det paataenkes dermed at foretage visse Foranstaltninger til Befæstninger ved Bestfronten. Medens ellers et hvilket som helst Forslag, som fremkommer fra Regjeringen, pleier at være ledsaget af eller støtte sig paa meget udførlige Beregninger, Overslag og Planer, viser dette sig ikke at være Tilfældet med nærværende Forslag, eller hvad man nu vil kalde det. Der er forlangt en rund Sum af 8 Millioner. Denne Sum er allerede opstillet i en af den ærede Finantsminister i Lovforslaget omtalt Kongelig Resolution af 20de April d. A. som en rund Sum, ikke støttende sig til nogen som helst Beregning eller Overslag, og endnu 9 Maanedes efter træder den endnu kun frem som en rund Sum, uden at man i det Enkelte kan se, hvad den angaar. Fremdeles ser man af Motiverne til dette Forslag, at Regjeringen har ment at kunne stride til denne ekstraordinære Maade at bevilge sig disse Penge paa, eller tage disse Penge paa, fordi Folkethinget afviste enhver Forhandling med Regjeringen om Landbefæstninger ved Kjøbenhavn, og dette først skete paa Samlingens sidste Dag, saaledes at der ikke kunde foreslaas optaget en Bevilling paa Finantsloven 1888—89 til Befæstningsanlæg! Her maa jeg gjøre opmærksom paa, at det Forslag, Folkethinget forhandlede med Regjeringen om i forrige Samling, gik ud paa noget ganske Andet end det, der her er Tale om, og det i to Henseender. For det Første gik det ud paa, hvad man kalder